

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 23. S. Fructuosi Regula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

habebat Vir Sanctus in Orientem com-
migrare; sed Rex a quibusdam de hac
re monitus, Abbatem comprehendi iussit,
& pedem ex Hispania efferre vetuit.
Tandem S. Fructuosus Episcopus Du-
miensis & deinde Bracarenfis, ut dixi-
mus, ordinatus, Monachi mores & rigo-
rem nunquam dimisit, & constructam a
se Abbatiam Montellensem inter Civita-
tes Dumienfem & Bracarenfem sitam in
locum Sepulchri sibi elegit.

Sæculum VII
A. C. 656.

§. XXIII.

S. Fructuosi Regula.

Habemus S. Fructuosi Regulam, quam
Monasterio suo Complutensi dedit, *Cod. Reg. to.*
2. p. 230. c.
Regulæ S. Benedicti valde propinquam. *21. 22. p. 250*

In ea conversos vocat, omnes illos, qui
ad Monasterium veniebant, sub Regula
militaturi. Est vero & alia Regula S. Fru-
ctuosi, quæ dicitur communis, verisimi-
liter ideo, quod in omnibus ejus Mona-
steriis observaretur. Hæc aliqua me-
moratu digna continet. Primo S. Vir
duo Pseudo-Monasteriorum genera re-
probat, nempe illa, quæ homines privati
suo arbitrio erigebant; non nulli enim
se ipsos ruri in ædibus suis includentes
cum uxoribus suis, liberis, vicinis, & ser-
vis jurejurando etiam se obstringebant,
omnia communia habituros, sed sine Re-
gula & sine Præposito. Homines erant
avaritiæ

6. I.

Sæculum VII avaritiæ dediti, qui non modo eleemofy-
 A. C. 656. nam nemini dabant, sed etiam sub spe-

c. 2.

cie paupertatis aliis sua eripiebant. Ri-
 xas præterea amabant, & sæpe propin-
 quos amicosque in auxilium vocabant,
 ut arreptis armis contra Adversarios se
 tuerentur. Deinde Presbyteros repe-
 riri erat, qui ut opinionem Sanctitatis
 sibi apud populum pararent, seu ut De-
 cimas, ceterosque redditus conservarent,
 se ipsos quasi Monasteriorum Præpositos,
 nunquam ad vitam Monasticam initiati
 constituiebant, & omnes fugitivos ex
 Monasteriis, in quibus Disciplina vige-
 bat, porrectis brachiis excipiebant.

c. 6.

In Regula communi S. Fructuosi do-
 cetur modus regendi homines diverse
 conditionis, qui in ejus Monasteriis ver-
 sabantur. Qui cum uxore & parvulis
 suscipi petebat, admittebatur ea condi-
 tione, ut omnes imperata facerent. In-
 fantibus adhuc parvulis permittebatur,
 dum peterent, cum patre aut cum ma-
 tre esse; sed postquam ad ætatem ratio-
 nis capacem pervenissent, Regulam do-
 cebantur, & mittebantur ad Monaste-
 rium, in quo iis, utpote oblati a paren-
 tibus, perseverandum erat. Ad eos e-
 rudiendos deligebatur Magister, qui ab
 omni alio munere absolvebatur, ut libe-
 rius pueris instruendis vacaret, & ali-

c. 8. mentis eorum provideret. Illis, qui jam
 senes

senes Monasterium ingrediebantur, singularis cura adhibebatur, ut necessaria quidem præberentur, nec tamen perver-

Sæculum VII
A. C. 658.

si eorum habitus foverentur, sed ad seriam pœnitentiam agendam juvarentur.

c. 19.

Magno rigori subiciebantur, qui, antequam converterentur, fœdis flagitiis sepolluerant. Initium faciebant a Confessione omnium peccatorum totius vitæ; tum pœnitentiam Canonicam subire, & vitam magis asperam, quam ceteri de Congregatione, ducere compellebantur. Sollicite cavetur, ut Monasteria virorum a Monasteriis Virginum sint separata. Præscribuntur servanda, si viri fœminas invisant, aut quacunque demum occasione viris mulieres occurrerent. Omnes Fratres die Dominico ad Missam conveniebant, alter alteri reconciliabatur, & quisque suos errores emendare satagebat. Hæc Monasteria habebant ovium greges, unde infantium & senum infirmitatem sublevarent, captivos redimerent, & hospites susciperent. Monachorum aliquis pastoribus præerat.

c. 15. 16. 17.

In fine Regulæ legitur Formula Professionis Monachorum numero plurali concepta, & in exordio Fidei Confessionem exhibens. S. Fructuosus, cujus memoriam Ecclesia 16. Aprilis honorat, usque ad annum circiter 670. superstes præerat.

c. 13.

c. 9.

In fine Regulæ legitur Formula Professionis Monachorum numero plurali concepta, & in exordio Fidei Confessionem exhibens. S. Fructuosus, cujus memoriam Ecclesia 16. Aprilis honorat, usque ad annum circiter 670. superstes

Mart. Rom.
16. Apr.

Hist. Eccles. Tom. IX. R fuit,

Sæculum VII fuit, primo in suo Monasterio Montelensi sepultus, & deinde Compostellam translatus.

§. XXIV.

S. Eugenius Toletanus.

*Ildes. de
illust. c. ult.*

Sanctus Eugenius Toletanus haud diu post memoratum Concilium migravit e corpore anno 657, Recesuinti Regis nono. Is Clericis Ecclesiæ Regalis, sive Cathedralis Toletana ea fuerit, sive Oratorium Regis, adscriptus, postea amore vitæ Monasticæ captus Casaraugustam aufugit, ubi a Sepulchris Martyrum avelli nolens Monachi habitum in Abbatia Sanctæ Engratiæ accepit; verum jubente Chindasuinto Rege inde extractus, defuncto altero Eugenio anno 646. Archiepiscopus Toletanus ordinatur. S. Eugenius erat corpore parvus, & infirma valetudine, sed magno zelo. Cantum, & Officia Ecclesiastica reformavit. Scripsit Tractatum de Trinitate, ut conjicere est, ut Arianos exiguo numero residuos confutaret, & duos Libellos, alterum stylo ligato & diversis metris, alterum soluto. Opus Dracontii de Creatione Mundi emendavit, & auxit. Ceterum Cathedram Toletanam annis circiter duodecim tenuit & in S. Leocadiæ Ecclesia sepultus est. Ecclesia ejus Memoriam colit decimo tertio Novem-

*Mart. Rom.
13. Nov.*